376R0557

15.3.76 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 67/1

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 557/76 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 15ηςΜαρτίου 1976

περί τῶν τιμῶν συναλλάγματος πού πρέπει νά ἐφαρμόζονται στό γεωργικό τομέα καί περί καταργήσεως τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 475/75

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τά ἄρθρα 28, 43 καί 235,

τόν κανονισμό ἀριθ. 129 τοῦ Συμβουλίου περί τῆς ἀξίας τῆς λογιστικῆς μονάδος καί τῶν τιμῶν συναλλάγματος πού πρέπει νά ἐφαρμόζονται στό πλαίσιο τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς([1]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2543/73([2]), ἰδίως τό ἄρθρο 3,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως([3]),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς,([4])

Ἐκτιμώντας:

ὅτι ἡ κατάσταση ἡ ἀναφερομένη στό ἄρθρο 3 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 129, πού δικαιολογεῖ τά μέτρα παρεκκλίσεως ἀπό τήν ἀρχή τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν ἰσοτιμιῶν πρός μετατροπή ἑνός νομίσματος σέ ἄλλο, παρουσιάζεται τώρα σέ διάφορα Κράτη μέλη·

ὅτι τά προβλήματα πού προκύπτουν ἀπό τήν κατάσταση αὐτή εἶναι δυνατόν νά ἐπιλυθοῦν μέ τήν ἐφαρμογή τῶν νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν καθώς καί τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τιμῶν μετατροπῆς πού ἐφαρμόζονται στό πλαίσιο τῆς κοινῆς γεωργικῆς πολιτικῆς· ὅτι τό καθεστώς αὐτό ὁδηγεῖ σέ διαφορετικά ἐπίπεδα τιμῶν στά ἐν λόγω Κράτη μέλη· ὅτι, ἐν πάση περιπτώσει, πρός ἀποφυγή τοῦ κινδύνου νά ὁδηγήσει ἡ διατήρηση ἀμεταβλήτων τιμῶν μετατροπῆς στό πλαίσιο τῆς γεωργικῆς πολιτικῆς, κατά τήν αὔξηση τῶν τιμῶν, στήν αὔξηση τοῦ ἀνοίγματος πού ὑπάρχει μεταξύ τῶν ἐπιπέδων τιμῶν πού ἐκφράζονται σέ ἐθνικό νόμισμα, καί λαμβανομένου ὑπόψη τοῦ γεγονότος ὅτι δύνανται νά πραγματοποιηθοῦν ὁρισμένες προσαρμογές τῶν τιμῶν στήν οἰκονομική πραγματικότητα τῶν Κρατῶν μελῶν, εἶναι σκόπιμος ὁ καθορισμός γιά τά νομίσματα τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν, μιᾶς πλησιέστερης πρός τήν οἰκονομική πραγματικότητα ἀντιπροσωπευτικῆς τιμῆς· ὅτι εἶναι σκόπιμη, μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, ἡ ἀναδημοσίευση ὅλων τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν τιμῶν σέ ἕνα νέο κείμενο·

ὅτι, ἐν πάση περιπτώσει, εἶναι ἐνδεδειγμένος ὁ κατά τό δυνατό μετριασμός τῶν συνεπειῶν τοῦ μέτρου τούτου ἐπί τῆς οἰκονομίας τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν μελῶν· ὅτι, γι' αὐτόν ἀκριβῶς τό λόγο, εἶναι ἀναγκαῖο ἡ ἐφαρμογή τῶν νέων τιμῶν μετατροπῆς νά λάθει χώρα ἐντός λογικῆς προθεσμίας, σέ συνάρτηση κατ' ἀρχήν μέ τήν ἔναρξη τῆς περιόδου ἐμπορίας ἤ μέ μία μεταβολή τῶν τιμῶν·

ὅτι, ἐπί πλέον, εἶναι δυνατό νά μειωθεῖ ἀκόμη ἡ ἐπίπτωση τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν στά Κράτη μέλη μέ ὑποτιμημένο νόμισμα· ὅτι εἶναι ἐνδεδειγμένη, γιά τό σκοπό αὐτό, ἡ προσαρμογή τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 περίπτωση θ) τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71 τοῦ Συμβουλίου τῆς 12 Μαΐου 1971 περί ὁρισμένων μέτρων συγκυριακῆς πολιτικῆς στό γεωργικό τομέα λόγω τῆς προσωρινῆς διευρύνσεως τῶν περιθωρίων διακυμάνσεως τῶν νομισμάτων ὁρισμένων Κρατῶν μελῶν([5]), ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 475/75([6])·

ὅτι ὁ καθορισμός μιᾶς ἀντιπροσωπευτικῆς τιμῆς ὁδηγεῖ σέ τροποποίηση τοῦ ἐπιπέδου τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων· ὅτι τά προβλήματα πού δημιουργοῦν οἱ μεταβολές τῶν τιμῶν συναλλάγματος κατέστησαν τό ἀντικείμενο κοινοτικῆς ρυθμίσεως, συγκεκριμένα δέ

([1]) ΕΕ 106 τῆς 30.10.1962, σ. 2553/62.
([2]) ΕΕ ἀριθ. N 263 τῆς 19.9.1973, σ. 1.
([3]) ΕΕ ἀριθ. A 53 τῆς 8.3.1976, σ. 24.
([4]) ΕΕ ἀριθ. A 50 τῆς 4.3.1976, σ. 19.
([5]) ΕΕ ἀριθ. N 106 τῆς 12.5.1971, σ. 1.
([6]) ΕΕ ἀριθ. N 52 τῆς 28.2.1975, σ. 28.

τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1134/68 τοῦ Συμβουλίου τῆς 30ῆς 'Ιουλίου 1968 περί τῶν κανόνων ἐφαρμογῆς τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 653/68 «περί τῶν ὅρων τροποποιήσεως τῆς ἀξίας τῆς λογιστικῆς μονάδος, πού χρησιμοποιεῖται γιά τήν κοινή γεωργική πολιτική»(1)· ὅτι οἱ διατάξεις αὐτές ρυθμίζουν μόνο τήν περίπτωση μιᾶς μεταβολῆς τῆς ἰσοτιμίας ἑνός νομίσματος· ὅτι ἡ ἐφαρμογή τους εἶναι ἐπίσης ἐνδεδειγμένη στήν παρούσα περίπτωση· ὅτι, ἐν πάση περιπτώσει, γιά νά δυνηθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι νά ζητήσουν τήν ἀκύρωση πιστοποιητικῶν ἤ τίτλων, ἡ αἴτησή τους αὐτή δέν θεωρεῖται δικαιολογημένη παρά μόνο ἐάν ὑφίσταται ἕνα μειονέκτημα λόγω τοῦ καθορισμοῦ νέων ἀντιπροσωπευτικῶν τιμῶν·

ὅτι ἡ Νομισματική 'Επιτροπή θά δώσει τή γνώμη της καί ὅτι, λόγω τοῦ ἐπείγοντος τοῦ θέματος, εἶναι σκόπιμο νά ἀποφασισθοῦν τά σχεδιαζόμενα μέτρα κατά τούς ὅρους πού προβλέπονται στό ἄρθρο 3 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ 129,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

"Αρθρο 1

1. "Οταν οἱ πράξεις πού πρόκειται νά πραγματοποιηθοῦν κατ' ἐφαρμογή τῶν πράξεων πού ἀφοροῦν τήν κοινή γεωργική πολιτική ἤ τῶν εἰδικῶν ρυθμίσεων τῶν θεσπισθεισῶν βάσει τοῦ ἄρθρου 235 τῆς συνθήκης ἀπαιτοῦν τήν ἔκφραση τῶν νομισμάτων πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 2 σέ ἄλλο νόμισμα ἤ σέ λογιστικές μονάδες, ἡ τιμή συναλλάγματος, κατά παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 2 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 129, εἶναι ἡ ἀντιστοιχούσα στήν ἀντιπροσωπευτική τιμή τοῦ νομίσματος αὐτοῦ.

2. 'Η ἀντιπροσωπευτική τιμή παύει νά ἐφαρμόζεται γιά τό νόμισμα ἑνός Κράτους μέλους εὐθύς ὡς τό Κράτος τοῦτο δηλώσει μία νέα ἰσοτιμία στό Διεθνές Νομισματικό Ταμεῖο.

"Αρθρο 2

1. 'Η ἀντιπροσωπευτική τιμή πού ἀναφέρεται στό ἄρθρο 1 εἶναι:

α) γιά τό βελγικό φράγκο καί τό φράγκο Λουξεμβούργου:
1 βελγικό φράγκο/φράγκο Λουξεμβούργου = 0,0202640 λογιστικῆς μονάδος·

β) γιά τή δανική κορώνα:
1 δανική κορώνα = 0,1311956 λογιστικῆς μονάδος·

γ) γιά τό γερμανικό μάρκο:
1 γερμανικό μάρκο = 0,287287 λογιστικῆς μονάδος·

δ) γιά τό γαλλικό φράγκο:
1 γαλλικό φράγκο = 0,180044 λογιστικῆς μονάδος·

ε) γιά τήν ἰρλανδική λίρα:
1 ἰρλανδική λίρα = 1,69653 λογιστιστικές μονάδες·

στ) γιά τήν ἰταλική λιρέττα:
100 ἰταλικές λιρέττες = 0,110497 λογιστικῆς μονάδος·

ζ) γιά τό ὁλλανδικό φιορίνι:
1 φιορίνι = 0,293884 λογιστικῆς μονάδος·

η) γιά τήν ἀγγλική λίρα:
1 λίρα = 1,75560 λογιστικές μονάδες.

2. Οἱ νέες αὐτές ἀντιπροσωπευτικές τιμές ἐφαρμόζονται ἀπό τῆς:

α) 1ης Αὐγούστου 1976 γιά τούς τομεῖς αὐγῶν, τῶν πουλερικῶν καθώς καί τῆς ὠοαλβουμίνης καί γαλακταλβουμίνης·

β) 16ης Δεκεμβρίου 1976 γιά τόν τομέα τοῦ οἴνου·

γ) 1ης 'Ιανουαρίου 1977 γιά τόν τομέα τῶν προϊόντων ἁλιείας·

δ) ἀπό τῆς ἐνάρξεως τῆς περιόδου ἐμπορίας 1976/1977 γιά τά ἄλλα προϊόντα, γιά τά ὁποῖα ἡ περίοδος ἐμπορίας δέν ἔχει ἀκόμη ἀρχίσει κατά τήν ἡμέρα τῆς θέσεως σέ ἰσχύ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ·

ε) 15ης Μαρτίου 1976 σέ ὅλες τίς ἄλλες περιπτώσεις.

"Αρθρο 3

1. 'Ο τρόπος ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος κανονισμοῦ καθορίζεται σύμφωνα μέ τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 26 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2727/75(1), ὅπως τροποποιήθηκε ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 3058/75(2), ἤ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, στό ἀντίστοιχο ἄρθρο τῶν ἄλλων γεωργικῶν ρυθμίσεων πού ὁρίζουν μία ἀνάλογη διαδικασία, ἐνδεχομένως κατά παρέκκλιση τῶν κανόνων καθορισμοῦ τῶν προβλεπομένων ἀπό τίς διατάξεις ἐπί τοῦ θέματος, στό μέτρο καί γιά τή διάρκεια πού εἶναι αὐστηρῶς ἀπαραίτητα γιά νά ληφθεῖ ὑπόψη ὁ παρών κανονισμός.

2. Οἱ διαδικασίες οἱ ἀναφερόμενες στήν παράγραφο 1 δύνανται, ὅσον ἀφορᾶ τά ποσά πού καθορίσθηκαν σέ λογιστικές μονάδες καί δέν συνδέονται μέ τόν καθορισμό τῶν τιμῶν, νά συνίστανται σέ μία αὔξηση 2,81%.

"Αρθρο 4

Μέ ἰσχύ ἀπό τῆς 15ης Μαρτίου 1976, στό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 περίπτωση β) δεύτερο ἐδάφιο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 974/71, ὁ ἀριθμός 1,25 ἀντικαθίσταται ἀπό τόν ἀριθμό 1,50.

"Αρθρο 5

1. Οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1134/68 πού προβλέπονται γιά τήν τροποποίηση τῆς σχέσεως

(1) ΕΕ ἀριθ. N 188 τῆς 1.8.1968, σ. 1.

(2) ΕΕ ἀριθ. N 281 τῆς 1.11.1975, σ. 1.

(3) ΕΕ ἀριθ. N 306 τῆς 26.11.1975, σ. 3.

μεταξύ τῆς ἰσοτιμίας τοῦ νομίσματος ἑνός Κράτους μέλους καί τῆς ἀξίας τῆς λογιστικῆς μονάδος ἐφαρμόζονται.

2. Ἐν τούτοις τό ἄρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο ἐδαφιο τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 1134/68 δέν ἐφαρμόζεται, παρά μόνο ἐάν ἡ ἐφαρμογή τῶν νέων ἀντιπροσωπευτικῶν τιμῶν δημιουργεῖ μειονέκτημα γιά τόν ἐνδιαφερόμενο.

Ἄρθρο 6

Οἱ διατάξεις τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 475/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 27 Φεβρουαρίου 1975 περί τῶν ἐφαρμοστέων στόν γεωργικό τομέα τιμῶν συναλλάγματος ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2638/75([1]), παύουν νά ἐφαρμόζονται γιά τούς ἀντιστοίχους τομεῖς τήν ἡμερομηνία κατά τήν ὁποία ἐφαρμόζονται οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κανονισμοῦ γιά τόν ἐν λόγω τομέα.

Ἄρθρο 7

Τό κείμενο τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) ἀριθ. 675/75 τοῦ Συμβουλίου τῆς 4 Μαρτίου 1975, πού καθορίζει, γιά τήν ἐσοδεία τοῦ 1975, τό ὕψος τῆς πριμοδοτήσεως τῶν ἀγοραστῶν καπνοῦ σέ φύλλα([2]), ἀντικαθίσταται ἀπό τό ἀκόλουθο κείμενο:

«Ἡ τιμή μετατροπῆς πού ἐφαρμόζεται στίς πριμοδοτήσεις πού ἰσχύουν γιά τήν ἐσοδεία καπνοῦ τό 1975 εἶναι:

— στήν Ὁμοσπονδιακή Δημοκρατία τῆς Γερμανίας καί στά Κράτη τῆς Μπενελούξ, ἀπό 1ης Ἰανουαρίου 1976, ἡ ἀντιπροσωπευτική τιμή πού ἰσχύει πρίν ἀπό τήν 3η Μαρτίου 1975,

— στή Γαλλία ἡ ἀντιπροσωπευτική τιμή πού ἰσχύει πρίν ἀπό τήν 15η Μαρτίου 1976.»

Ἄρθρο 8

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 15η Μαρτίου 1976.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, τήν 15η Μαρτίου 1976.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

R. VOUEL

([1]) ΕΕ ἀριθ. N 269 τῆς 18.10.1975, σ. 1

([2]) ΕΕ ἀριθ. N 72 τῆς 20.3.1975, σ. 37